

Lansering av rapporten – Gender Snapshot 2024. Fredag 18.oktober kl. 09:00 – 11:00.
På Litteraturhuset i Oslo.

Denne rapporten som sammenligner likestillingsproblematikk og Bærekraftsmålene er utarbeidet av UN Women og FNs avdelinge for økonomiske og sosiale oppgaver (DESA). Den har kommet ut årlig siden 2019.

Med bare seks år igjen til 2030, får verden strykkarakter i å sikre likestilling mellom kjønnene og kvinners rettigheter. Dette truer oppnåelsen av våre felles løfter om en bedre fremtid for alle. Her får vi høre om viktige funn i denne rapporten.

Les hele rapporten her: [progress-on-the-sustainable-development-goals-the-gender-snapshot-2024-en.pdf \(unwomen.org\)](https://www.unwomen.org/en/news/stories/2024/10/progress-on-the-sustainable-development-goals-the-gender-snapshot-2024-en.pdf)

Catharina Bu (generalsekretær i FN-sambandet) ønsket velkommen, og vi fikk en rask oppsummering av rapporten fra Sarah Hendriks, direktør for UN Womens divisjon for program, politikk og mellomstatlig samarbeid (PPID).

Det er dessverre mye motstand mot likestilling fra mange land, selv om det også er gode resultater, når det gjelder prevensjonsundervisning, profesjonell fødselshjelp også i noe land. Bærekraftsmål 5 – Likestilling mellom kjønnene – er fyllingsstasjon for alle de andre målene. Likestillingsbrillene må være på i løsningene av alle de alle målene hvis man skal lykkes. I krig og konflikt er det kvinner og barn som lider mest. Fattigdom blant kvinner går litt tilbake og mange steder øker utdanningsmuligheter for kvinner. Mange flere land har nå også laget lover mot vold i nære relasjoner og der går faktisk volden også tilbake. Likevel vil det ta over 140 år før vi kan se likestilling som fungerer over hele verden. Og alle konflikter setter denne utviklingen flere år tilbake. Den digitale satsningen og utviklingen er allerede veldig skjev, og her må alle kvinner følge med og være med på banen. Alle land bør investere i en infrastruktur hvor kvinner kan få hverdagen til å gå opp mellom omsorg for hjem og barn med en betalt utejobb. Så vil kvinner komme ut av fattigdom.

Papa Seck, UN Women sjef for forskning og data (PPID) gikk litt mer detaljert inn i funnene fra rapporten. Rapporten analyserer alle Bærekraftsmålene i et kjønnsperspektiv. Det er flere land som implementerer lovgivning for å gi kvinner rettigheter. Men det går for sakte! AI (KI) kan gjøre det verre for kvinner, krig og konflikt gjør det allerede, og Climate Change gjør også ting verre for

kvinner. Kvinner trenger utejobber, betale egen skatt! Ha egen bankkonto. Det er lite sosial beskyttelse. Det er ofte kvinner som er småbønder og her må det investeres mer. Hvis det jobber som blir erstattet av AI er det per nå mest kvinnejobber, og det er trist. Kvinner må derfor utdanne seg i Stemfag og ligge likt med menn i utviklingen. Kvinner lider mer under tørke og flom, tilgang på rent vann, minstelønn på 25 kr dagen osv. osv. Her må noe gjøres nå!

Så var det en veldig interessant panelsamtale, ledet av Sidsel Bleken, ambassadør for kvinners rettigheter og likestillings spørsmål i DU (t.v.)

Panelet:

Liv Tørres, leder av Los internasjonale avdeling

Tellef Horleifsson, adm dir i Statens investeringsfond for næringsvirksomhet i utviklingsland (Norfund)

Sylvi Bratten, adm dir i Forum for Kvinner og Utviklingsspørsmål (FOKUS)

Bjørg Sandkjær, statssekretær i DU

Papa Seck, UN Womens sjef for forskning og data (PPID)

Verdensbanken har en policy om likestilling i alt de gjør, og UD mener at her kan de bidra med å finansiere forskning og data som skal hjelpe land til å finne sine løsninger. Det er dessverre mange land som forsøker å gjøre motstand mot alt som heter likestilling. Norfund derimot, som jobber i mange land og selv har mange utenlandske arbeidstakere, har en likestillingspolicy som skal ligge til grunn i alt arbeid og prosjekter. Man forsøker å fokusere på land hvor man vet at

diskrimineringen er størst. Kvinneorganisasjoner og hjelpeorganisasjoner bør få mer penger og ressurser til å hjelpe med likestillingsarbeid på bakken i alle land.

Columbia for eksempel har nå i senere tid vedtatt en lov om abort som skal gagne kvinner. Men det er ikke laget noen infrastruktur for å møte behovet. Abortklinikker for eksempel hvor inngrep kan gjøres i trygge former.

Norge har involvert seg i arbeidet med å lage gode skattesystemer, slik at land kan få inn penger til å ha helsehjelp til alle og sette folk i arbeid. I det hele tatt bedre sitt lands økonomi. Liv mener jo at organisering ville gjort det bedre for kvinners lønn og arbeidsforhold. 3 parts-systemet som virker så fint i Norge, bør læres bort til andre land. Og vi kan lære bort dette med å samarbeide: lage Coops, med mange små foretak, systemer hvor flere kan være med på beslutninger som gjelder dem selv.

Vold i nære relasjoner øker over hele verden og er et problem både for rike og fattige land. Man trenger mer fakta/data, men det er vanskelig å få intervjuet disse sårbare kvinnene. De tør ikke! Og at det er så stor forskjell over hele verden om hvem som har digital tilgang i våre dager, gjør det verre. Det er flest kvinner som ikke har digital tilgang og det skaper enda mer skjevhet. Norge ønsker mer regulering av de store digitale selskapene!

Denne rapporten understreker de høye kostnadene ved ikke å investere i kvinners rettigheter, og retter oppmerksomheten mot velprøvde løsninger som kommer kvinner, jenter og hele samfunn til gode.

Monica Faye

FN-kontakt